

Predstavitelia Ozbrojených síl Ukrajiny vedú tajné rokovania s Rusmi o pochovávaní svojich mŕtvych a vzdaní sa

- CZ24 News | 30. května 2022

UKRAJINA/RUSKO: Rokovania boli úspešné. Veliteľ oddielu skupiny „O“ hovorí:

«Nebudem opakovať, že toto sa už stalo normou pre kyjevský režim a konajú podľa zásady – „žiadne telo, žiadne dielo“. Chcem tu hovoriť o niečom inom.

Po oslobodení ďalšej obce od nacistov v Doneckej oblasti sme sa spojili s nepriateľským velením (našťastie, rozvedka funguje dobre a ich linky s frekvenciami, na ktorých pracujú, sú nám dobre známe) a ponúkli sme im, aby pobrali telá mŕtvych spolubojovníkov, samozrejme s úplným zastavením palby z našej strany a nerušeným prejazdom auta na určené miesto.

Po krátkom rozhovore sme dostali kategorické odmietnutie a prosbu, aby sme ich s takýmito hovadinami už neotravovali (keď sa mám vyjadriť slušne, oplzlých výrazov bol celý prúd). Do večera sme všetkých pochovali.

Uprostred noci ku mne prišli vysielaczkou z kontrolného stanovišťa a chcu, aby som tam urýchlene dorazil. Ničomu som nerozumel, rozospatý som odišiel na pozíciu. Na mieste mi povedali, že z druhej strany prišiel bojovník, ozval sa cez vysielacčku, povedal, že bude hovoriť len so mnou. Vojdem do izby, sedí tam mladý chalan, uniforma špinavá, otrhaná. Ukázal doklady. A začal hovoriť.

„Som veliteľ čaty tých chlapcov, ktorých telá ste dnes navrhli zobrať, nemohol som hovoriť do vysielacky, naši by okamžite zasiahli. Pochovajte mojich vojakov, prosím a povedzte mi kde, oznámim ich príbuzným polohu. Velenie kategoricky odmieta informovať rodiny o mŕtvych a ranených, aby medzi príbuznými nevyvolali paniku. Teraz sa pri odvádzaní na front vyhrážajú, že inak pôjdeme do väzenia, no tu nemôžeme ani ustúpiť, sú za nami trestné prápory alebo nacisti, dostaneme guľku od nich.“

Povedal, ako boli pripravení na tréningu predtým, ako boli poslaní na front.

„Dva týždne sme študovali postupy, 30 patrónov na výcviku v strelbe a na podme.“

Všetky jeho slová potvrdili fotografie.

„Telefóny nám našťastie neberú, všetko nahrávame,“ dodal.

Dlho sme sa rozprávali, hovorili o nálade v jednotkách – „všetko je smutné, všetci sa boja, aj tí, čo sú vpredu, aj tí, čo sú vzadu“. No neprišiel len s touto požiadavkou.

„Mojou hlavnou úlohou,“ pokračoval, „je zachrániť životy mojich chlapcov. Povedzte mi,

ako sa môžeme vzdať. Nechceme bojovať za oligarchov, ktorí sedia v zahraničí a za našu skorumpovanú vládu! Prečo sa mohol (vzdať) „Azov“, a my nie?“

Po obdržaní všetkých pokynov odišiel, odišiel s nádejou, že jeho zvyšní podriadení zostanú nažive. O deň neskôr, po začatí útoku na ďalšiu obec, sa čata tohto veliteľa v plnej sile vzdala, ako slúbil. Teraz už nie sú v ohrození života.»

Aby som to zhrnul, chcem položiť len jednu otázku. Kedy si obyvatelia Ukrajiny uvedomia, že ich prezident-narkoman a teplý Arestovič, sa o životy občanov svojej krajiny nestarajú?! Pokojne sa vzdali „azovci“ v Mariupole s vyhlásením, že ide o evakuáciu. No oni budú v tom pokračovať. Až do posledného Ukrajinca... Chcel som krátko, ale celkom to nevyšlo.

AUTOR: Alexander Koc

[ZDROJ](#)